યા રહીમ ખુદા.

આલફ્રેડ નાટક મંડળીએ

શેકસપીયરના "હેમલેટ" ઉપરથી મુનશી મેહદીહસન "એહસન" પાસે લખાવેલા

ખૂને નાહક

નામના ઉર્દુ ખેલનો સાર

તથા એ ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો.

આવૃતી ચોથી, નકલ ૩૦૦૦.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

આલફ્રેડ નાટક મંડળીના માલિક

કાવસજી પાલનજી ખટાઉ.

તા૦ ૨૪ મી મે ૧૯૦૧

કીંમત ત્રણ આના.

જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી ઑરફનેજ
કેપટન પ્રીંટીંગ વર્કસ.
પરેલ-લાલબાગ.

બનામે ખુદા.

ખૂને નાહકના ખેલનો ટુંક સાર.

અંક પેહલો.

પડદો પહેલો—જહાંગીરના બાપ શાહા આલમગીરના મરણ પછી મલેકા ગૌહરૂન્નીસા, જહાંગીરના કાકા ફરરોખ (પોતાના દેર) સાથે બીજીવાર પરણી છે. ફરરોખ પોતાને રાજા બનાવવા માટે મલેકાને સમજાવે છે, મલેકા તે મતને અનસરીને વજીર હુમાયૂનને સાંધી તેની શામેલગીરીથી ફરરોખને રાજ અપાવવાની ગોઠવણ કરે છે. જહાંગીર, બાપના મરણનો શોક, તથા ટુંક મુદતમાં તેણીની માએ બીજી શાદી કીધી તેનો વીલાપ કરે છે, અખતર (જહાંગીરનો દોસ્ત) તેને ધીરજ આપે છે: વજીર હોમાયું ફરરોખને રાજા બનાવ્વાની ખબર શાહાજાદા જહાંગીરને આપે છે.

પડદો બીજો—મેહેરબાનુ (જહાંગીરની માશુક વજીર હુમાયુની બેટી) જહાંગીરની જુદાઇમાં ઝુરે છે, જહાંગીર ત્યાં આવે છે. પોતાની માતાની બેવફાઇથી જહાંગીર બધી ઓરતો તરફ પોતાનો અણગમો દેખાડે છે, અને મેહેરબાનુના સવાલના ભરમભર્યા જવાબ આપી ચાલી જાય છે. સલમાન (જહાંગીરનો નોકર) ત્યાં આવી લાગે છે અને રેહાના (મેહેરબાંનુંની સાહેલી) ને પોતા સાથે શાદી કરવા સમજાવે છે, પણ રેહાના અખતરના ભાઈ અનવર સાથ લગનના વચનથી બંધાયલો હોવાથી તથા સલમાન એક છટેલ છકેલ હોવાથી રેહાના તેને ધીક્કારે છે. સલમાન ચાંઈ પડી જવાથી કોઇબી તદબીરથી મેહેરબાનુ પાસેથી લગન કરવાનું વચન લેવાનું બીડું ઝડપી જાએ છે.

પડદો ત્રીજો—ફરામુર્જ વજીરનો છોકરો મનસૂર, મેહેરબાનુંપર આશક હોવાથી તેના ફીરાકમાં રાત દીવસ મેહેરબાનુના બાગ આગલ ભટકે છે. ત્યાં મેહેરબાનુની સાહેલી રેહાના તથા ફૂરજાના આવી લાગે છે. મનસૂર તેઓ પાસેથી મેહેરબાનું સાથે એક વાર ભેટ કરાવવાની કબુલાત લેય છે.

પડદો ચોથો—સલમાન પોતાની મતલબ સાંધવા મેહેરબાનુને ધબરાવે છે કે જહાંગીર દીવાનો થઇ ગયો છે. મેહેરબાનુ ધબરાય છે. સલમાન લાગ સાંધી કહે છે કે રેહાના સાથે મારા લગ્ન કરવાનું વચન

આપો તો હું મારી મુકતી અજમાઉં અને જહાંગીરને દીવાનાપણામાંથી છોડાવું. મેહેર જહાંગીરને સારી હાલતમાં લાવવા માટે લાચારીથી રેહાના સાથે સલમાનના લગ્ન કરાવી આપવાનું વચન આપે છે.

પડદો પાંચમો—કીલ્લા આગળ મરહુમ બાદશાહ (જહાંગીરના બાપ)નું રૂહ રાતના ભટકે છે એમ ચોકીદારોથી જહાંગીરને ખબર પડવાથી જહાંગીર રાતના કીલ્લા આગલ આવે છે, જ્યાં રૂહ દેખાએ છે, તે તેને દોરવીને કબ્રસ્થાનમાં એકાંત ભાગમાં લઇ જાય છે.

પડદો છઠો—અખતર સલમાન સાથ કબ્રસ્થાનમાં જહાંગીર તથા રૂહની હીલચાલ જોવા આવે છે. રૂહ જહાંગીરને દર્શાવે છે કે હું ત્હારો બાપ છું અને મારૂં ખુન તારા કાકાએ ત્હારી માયની મદદથી કીધું છે. એજ મલેકા મારી તરફ બેવફા થઇને ત્હારા કાકા સાથે પરણી એટલુંજ નહી, પણ તું ખરા વારેસને બાતલ બનાવી તારા કાકાનેજ રાજ અપાવ્યું માટે જો તું માહરો ફરજંદ હોય તો મારા ખુનનો બદલો ત્હારા કાકાપર લેજે પણ તેમ કરતાં જરાં તારી માયને જરાબી દુઃખ ના દેતો, તેનાપર હરગીજ તેગ ના લેતો.

અંક બીજો.

પડદો પેહલો—અખતરના બજીદ થવાથી જહાંગીર પોતાના મરહુમ બાપના રૂહનો ભેદ તેને જણાવે છે અને પોતે ફરઝ્યાત દીવાનો બની ખરી બાતમી મેળવવાનો નીશ્ચય કરે છે.

પડદો બીજો—મેહેરબાનું આગલ રેહાના તથા ફૂરજાના મનસૂરની તારીફ કરે છે મનસૂર ગોરવણ સુરજ આવી લાગે છે. મેહેરબાનું તેના પ્યારનો ઇનકાર કરે છે, કીનાખોર મનસૂર તેની ઉપર કીનો લેવાનો કસદ જાહેર કરી ચાલી જાય છે. બાદ જહાંગીર આવે છે, મહેરબાનું જહાંગીરને પોતા તરફ ઘણોજ બેદરકાર જોવાથી તથા જહાંગીરનો ઓરત માત્ર તરફ અનગમો હોવાથી અફસોસ કરે છે.

પડદો ત્રીજો—સલમાન રેહાના સાથે લગ્ન કરવા માટે લગનના પોશાકમાં આવે છે. રેહાનાના આશક અનવરને આ વાતની ખબર પડવાથી તે પોતાના ભાઇ અખતર તરફથી મદદ મેલવે છે. સલમાન ભુતોથી ઘણો ડરતો હોવાથી અખતર અનવર સાથે બે માણસોને ભુતનો પોશાક પેહેરાવીને મોકલાવે છે, તેઓ સલમાનને બીહવડાવે છે તથા રેહાનાથી દુર રાખે છે અને તેનો પોશાક તથા ફુલનો સેહેરો ઉતારી અનવરને પહેરાવે છે. મીયાંસાહેબ આવે છે. અને સલમાનના ધોકામાં તે રેહાના સાથે અનવરના

લગ્ન કરે છે. મેહેરબાનુંની ઓહોંસથી રેહાનાને ફરજ્યાત સલમાન સાથે પરણવું પડયું છે એમ સમજી તેણી દુઃખી બને છે. સેવટે અનવર રેહાના આગલ જાહેર થાય છે. રેહાના આનંદ થાય છે. સલમાન વધારે ગડબડ કરવા ન પામે માટે નકલી બુતો તેને બાંધીને ચાલી જાય છે.

પડદો ચોથો—નીરાસ અને નારીપાસ થયલો સલમાન પોતાની હાલતનો તથા જહાંગીર દીવાનો થવાથી તેની નોકરી પરથી બરતરફ થવાનો અફસોસ કરે છે: ત્યાં મનસૂર આવે છે અને સલમાનને પૈસાની લાલચે જહાંગીરનું ખુન કરવા ઉસકેરે છે. સલમાન તે વાતને ધીક્કારે છે પણ પૈસાને ખાતર કોઇબી સૂરતે મેહેરબાનુંને કબ્રસ્થાનના એકાંત ભાગમાં મોકલી આપવાનું સલમાન મનસૂરને વચન આપે છે.

પડદો પાંચમો—બાદશાહ ફરરોખ જહાંગીર શા શબબથી દીવાનો થઇ ગયો છે તે વીશે વજીર હુમાયુનને પુછે છે. વજીર તેના દીવાનાપણાનું કારણ ફક્ત પોતાની છોકરી મેહેરબાનું ઉપરની દીદાગીરીનું જણાવેછે, અને તેની સાબેતીમાં જહાંગીરે મેહેરબાનું પર લખેલી પ્રેમપત્રીકા રજુ કરેછે. બાદશાહ તે કાગળ વાંચે છે. તોપણ વધારે ખાત્રી કરવા વજીરને કહેછે કે હમણાં જહાંગીર સાથે તેની મા ખાનગીમાં એજ સંબંધી વાતચીત કરવા આવનાર છે પણ મલેકા પોતે પોતાના દીકરાને ચાહતી હોવાથી તે વાત મારાથી છુપાવશે માટે એ લોકોની વાતચીત છુપાઇને સાંભળી પોતાની આગળ જાહેર કરવા જણાવી ચાલી જાએ છે. જહાંગીર પોતાની માયની મુલાકાત દરમ્યાન તેના પાપી કરતુકોની યાદ આપે છે. જહાંગીરને ઘણો ઉસકેરાયલો જોઇ વજીર મદદ માટે બુમ પાડે છે. જહાંગીર પડદામાં છુપાયલા વજીરને ભુલથી પોતાનો કાકો સમજીને વગર જોવે ઠાર કરે છે, વજીર મરી જાયછે. જહાંગીર ઘણો ઉસકેરાયલો હોવાથી વખત છે પોતાની માયને ઇજા કરે એવા વીચારથી મરનાર બાદશાહનું રૂહ પાછું જાહેર થાયછે. અને માયને દુખી નહીં કરવા માટે ચેતાવે છે. જહાંગીર પોતાની માયને હવે પછીબી સુધરવા તથા પોતાના કાકાનો સાથ છોડી દેવા સમજાવે છે અને બાપ તથા કાકાની સબી બતાવે છે અને સરખામની કરે છે.

પડદો છઠ્ઠો—સલમાન પોતાની ગોઠવણ મુજબ એકાંત ભાગમાં મનસુર સાથ મેહેરબાનુંની મુલાકાત કરાવે છે. મનસુર જબરદસતીથી તેણીને પોતાનો પ્યાર કબુલ રાખવા સમઝાવે છે. મેહેર એ વાતનો ઇનકાર કરેછે. મનસુરનો પ્યાર કીનામાં બદલાય છે, તે મેહેરનું ખુન કરવા ચાહેછે. જહાંગીર કટોકટની વખતે ત્યાં આવીને પીસતોલ વડ મનસુરનું ખુન કરીને મેહેરબાનુંને બ-

છે. મેહેરબાનું પાછો પ્યારનો ઉભરો ખાલી કરેછે જહાંગીર તેને ઉડાવે છે. અહીયાં જહાંગીર તેણીના બાપનું ખુન પોતાને હાથે થયું છે એમ તેણીને કહેછે બાપના મરણનો કારી ઘા તે નાદાન છોકરીના મગજ ઉપર ભયંકારક અસર કરેછે, અને તે અસરથી તથા હવે પછી જહાંગીરના પ્યારની નીરાશીના ખીયાલથી તે દીવાની થઈ જાય છે.

———:o:———

અંક ત્રીજો.

પડદો પહેલો—દીવાની બનેલી મેહેર નદી કીનારે ભમે છે અને દીવાનાપણામાં એક ન્હાના નાલાંમાં પડીને મરી જાય છે.

પડદો બીજો—તરેહવાર સંકટોથી ઘેરાઇ ગયેલો શાહ ફરરોખ દોઢબી સુરતથી જહાંગીરનું કાટલું કહડાવવાની ગોઠવણ કરે છે, જેમાં હુમાયુંનના છોકરા (નાસીર) ને તેના બાપનું તથા આડકતરી રીતે તેની બહેનનું ખુન કરનાર જહાંગીર પર વેર લેવા માટે ઉસકેરેછે. નાસીર શાહ ફરરોખને તદબીર પુછે છે. શાહ તેને તદબીર દેખાડેછે કે આજે બાદશાહી કુટુંબને માટે મેહેલમાં એક નાટક થનાર છે જ્યાં તું તારી તલવારને ઝેરી પાણી પાઈને એક સાબુત ફટકો લગાવજે ને તારૂં વેર વાલજે. નાસીર એ ગોઠવણ કબુલી જાયેછે. ફરામુર્જ અમીર પોતાના બેટા મનસુરનું ખુન જહાંગીરે કીધું તેની ફરીયાદ ફરરોખશાહ પાસે કરવા આવેછે, ફરરોખ તેને પણ તેના છોકરાનું વેર લેવાની એક યુકતી દેખાડેછે કે આજે બાદશાહી કુટુંબને માટે નાટક થનાર છે તાંહ તું શરાબની જામમાં જેહેર આમેજ તૈયાર રાખજે અને જે વખતે શરાબનો દોર ચાલે તે વખતે જહાંગીરને ઝપાટામાં એ ઝેર ભેળેલી શરાબની જામ આપજે.

પડદો ત્રીજો—નાટકના જલસામાં જહાંગીર અને અખતર બધી તઇયારી કરતાં દેખાયછે જ્યાં બાદશાહ ફરરોખ, મલેકા, ફરામુર્જ, નાસીર વીગેરે દાખલ થાય છે. નાટક શરૂ થાય છે. (નાટકનો ટુંક સાર—(એક બાદશાહ પોતાની મલેકા સાથે વાતચીત કરે છે કે આજે મારી તબીતય સુસ્ત છે માટે હું સુવું છું એમ કહીને તે સુઇ જાય છે. મલેકા કે જે પોતાના દેર સાથે પ્યારમાં પડેલી છે તે તાંહ પોતાના ધણીનું ખુન કરાવવા લઈ આવે છે.

દેર તેણીની મદદથી પોતાના ભાઈ બાદશાહનું ખુન કરેછે.) આટલું જોતાંજ શાહ ફ્રરરોખનું દીલ પોતે કીધેલા નીચ કામ મારે ડંખવાથી ધભરાય છે મલેકા પણ તેમજ અકળાય છે, તમાશો મોકુફ કરવાનો હુકમ થાય છે. પોતાના બાપનો ખુની શાહ ફ્રરરોખજ ખરેખર છે એમ જહાંગીરની ખાતરી થાય છે. આવો નાટક હાથે કરીને ફસાદ ઉઠાવવા માટે જહાંગીરે કીધે છે એમ શાહ તેની પર બોહતાન મુકે છે. શાહના બોલવાના ટેકામાં નાસીર છેડતી સોધેછે, અને જહાંગીર સાથે તકરાર કરતાં પટાબાજીમાં ઉતરેછે. નાસીર જહાંગીર પૅર ઝેરી તલવારનો વહાર કરેછે, કંઇપણ દગો થયો છે એમ જહાંગીર ચેતી જાયછે, અને અખતરની તલવાર લઇને નાસીરને મરણતોલ જખમી કરે છે. જહાંગીરના જખમી થવાથી મલેકા જહાંગીર માટે શરાબ તથા પાણીની દોડાદોડ કરે છે. ઝેર ભેળેલી શરાબી જામ ફરામુર્જ અમીર જહાંગીર વાસ્તે આપેછે, જહાંગીર મલેકાના હાથનો શરાબ પીવા તથા તેનું મોંહ જોવા ના પાડે છે. પોતાનો જીવ ધમરાતો હોવાથી મલેકા પોતે તે શરાબ ફ્રરરોખ તેને અટકાવે તે અગાઉ અજાણતામાં પીઇ જાય છે. હવે નાસીરને ફ્રરરોખની દગાબાજી માલમ પડેછે જેથી ફ્રરરોખની ઉસકેરની તથા ઝેરી શમશીર વીશે ખરો ખુલાસો કરી નાસીર જહાંગીર પાસે માફ માંગતો પોતાનો પ્રાણ છોડે છે. મલેકા શરાબમાં ઝેર હોવાની ફરીયાદ કરે છે. એ વાત જાહેર થતાં ફરામુર્જ અમીર નાહસી જાય છે. શાહ ફ્રરરોખ પણ નાહસવા જાય છે. જહાંગીર તેને પીસતોલ વતી મારી નાખી પોતાના બાપનું વેર લેય છે. મલેકા ઝેર ચહડવાથી મરી જાયછે. જહાંગીર પણ ઝેરની અસરથી પોતાનો પ્રાણ તે કીરતારને હવાલે કરે છે.

સમાપ્ત.

બનામે ખુદા.

નાટક પાત્ર.

:o:

હેમલેટમાંના નામો.

ફરરોખ—દમાસ્કસનો રાજા—જહાંગીરનો કાકો ......કલોડીયસ.
જહાંગીર—આલમગીરનો છોકરો ....હેમલેટ.
રૂહ—જહાંગીરના મરહુમ બાપ આલમગીરની રૂહ ...હેમલેટનો બાપ.
હુમાયું—વજીર....................................પોલોનીયસ.
નાસીર—હુમાયુંનો બેટો ....લારેટીસ.
ફેરામુર્ઝ—એક અમીર ....કાર્નેલીયસ.
અખતર—જહાંગીરનો દોસ્ત.........................હોરેશીયો.
અનવર—અખતરનો ભાઇ ....(નવો ભાગ)
મનસુર—ફરામુર્ઝનો છોકરો—મેહેરનો આશક.........(નવો ભાગ)
સલમાન—જહાંગીરનો ખીદમતગાર ....માર્સેલસ.
ગોહરુન્નીસા—જહાંગીરની મા—પાછળથી કાકી......ગર્ટરુડ.
મેહેરબાનુ—હુમાયુંની છોકરી—જહાંગીરની માસુક...ઓફેલીયા.
રેહાના—મેહેરબાનુંની સાહેલી—અનવરની માશુક ...(નવો ભાગ)
ફરજાના—મેહેરબાનુંની સાહેલી ....)નવો ભાગ)

ચોબદાર, મીયાંજી, નકલીભૂતો, તમાશાવાળાઓ, વીગેરે.

:o:

સ્થળ—દમાસ્કસ.

ગાયન ૧.

સબ:—દાવર દાદાર કાદીર સત્તાર દાતાર આલા કેબાર,
ગફુફાર જબ્બાર એ તેરી ગુલકારી પે વારી બલહારી.
આલમ પર સરદારી કાસમ કી કીરતારી તાપર વારી.
પતીત તારે લાખોં રબ શરમ ધરમ રાખો,
બીનતી તેરી હાં કરત ભીલ નર નારી.

ગાયન ૨.

ખવાસેં—નાચેં ગાએં નારી પીયારી ચલો બારીબારી જાએં,
હમ જાએં બલહારી, પીયારી ચલો બારીબારી જાએં.
બાગમે હય ફુલ ખીલે પ્યારી મય વારી,
હરસુ હય બાદે બહારી રે ધુમ ધુમ દેખેં ગુલોંકી શાન.
સયરે ચમન ગુલ ગુલશન હય સોહાના લાલા
ગુલલાલા મતવાલા હય આલા.

ગાયન ૩.

ફરરોખ—જાની સુન તોહે બીન છીના ખુશ લાગેના.
કલ પડેના, અમન મીલેના, પરેશાની,
હયરાની બેધ્યાની હય હાની સીતમરાની.
કયા ધન તુજપર જાના તનમનકા વારના—વારના
હરબારી દીલદારી કરકર જાનીસીમ
હરદમ જરસર કરત નજર બન બન્દગાન બન્દા.

ગાયન ૪.

ગૌહરજીસા—મોહેનારે છેશાન તુ બના બના અયજાન.
સુલતાન બનકે મોરા સજના તનમનકા પ્યારે જાની
વારું તુજ પર સભી જાના.
શુકરાના શુકરાના માન જાન કુરબાન શાન
ધ્યાનમેં ધરના.
સુખ કરના જાવેદાની જાના મીલકર શાદીગાના.

ગાયન ૫.

જહાંગીર—ચકમા ચલતા છલતા જલતા મુજકો એહ કયા દીલમે સમઝા,
ચીકના કીતના કુટના દમકા પ્યાલા હય યેહ સમઝા.
તેરા મારું બનનનનનન, જાન જાએ સનનનનનન,
બનકે ગુરદા કકકે ગુરગા સાથી હો વહી જ''

ગાયન ૬.

મેહેરબાનો—અલબેલે સાં કહેના રે સંદેસા મોરા.
કાહે બીસારે અય પ્યારે મોહે આરે આરે તોરી હમ આસ નીહારે.
કરો કુછ ધ્યાન લગે બીરહબાન હય જાનપે આન બનીરે
દીનરતીયાં એહાં દીનરતીયાં રકત બહે અંખીયાં
આગ હય છતીયાં લગતીયાં ન ભાવત કોઉકી બતીયાં
અબતો સજ્જન દીખલાદે દરશન-હારે
સુલગત તનમન તજે હમ અનધન.

ગાયન ૭.

ખવાસે—માન બચન રાજ દુલારી મોરી
જીયા ન ખોરી થોરી મત હારી
મેહેર—જાવ જાવ મન ન દુખાઓ જાવ.
ખવાસે—દીલ ન દુખાઓ નીત સુખ તુમ ઉઠાઓ મનકી મુરાદ પાઓ.
મેહેર—જાવ જાવ કુહડાવો ન મન મોરા સમઝાઓ.

ગાયન ૮.

મેહેર—સખી કયસે દુખ સહા જાએ, બીન પીયા જીયા કલ નહી પાએ,
જાએ સીસક સીસક જીયા હાએ.
જીયરા અજાનકો બીછોહસે પીછાન પડી
દુખસોં મીલાપ ભયો સુખ બનગયો બયરી,
ખવાસે—હોએ દરસ તોહે પ્રાનકા કાહે સુન્દરી અધીરી ભઈ,
મેહેર—સખી કયસે ધરે મન ધીર દરસ બીન જહાંગીરકે.
ખવાસે—ધીર ધીર અધીરી ધીર
મેહેર—પીર દે ગયો જહાંગીર સંગ લીયે ગયો મોરી ધીર
કરં કાહા હાએ કહાં બસું જાએ કયસે કલ આએ ચયન જીયા પાએ.

ગાયન ૯.

રેહાના—આજ તોરા સૈયાં મન્હરવામે એહે પીયારી,
ભાગ જગેહે સોહાગ રાગ ગેહે.
મેહેર—બાર બાર° હો નીસાર જાન દુંગી વારવાર
[illegible]ાના—ફીર હમકો તુમ જાઓગી ભૂલ તુમ બનકે ગુલ જાઓગી ફુલ
વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ ફાગ લેહે.

ગાયન ૧૦.

મેહુર—અફસોસ ગયા હમદમ છલીયાં,
ન રહા ચમન જલ જલ ગઇ કલીયાં.
ખાક બદન કર મન મુરઝાએ,
જાનકો મેરી રોગ લગાએ,
પીતકે ગમસે મય જલીયાં.

ગાયન ૧૧.

સલમાન—માના માના માનોરે પ્યારી બતીયાં
રેહાના—જા જા નાહી દીખાવે તુ જતીયાં એહ બતીયાં સુરતીયાં
સલમાન—ઐસા હે એક ગોરે ગાલકા પ્યારી જાન ઐસા હે એક ગોરે ગાલકા
રેહાના—ચલ મુએ હટ મુએ ધુસ તુ મનહુસ મુએ
સલમાન—મય જો જાઉં તો પછતાયગી દુલ્હા કહાં મુજસા પાયગી
રેહાના—નીકલ નીકલ ઉધરકો ચલ ન અબ મચલ હાં.

ગાયન ૧૨.

રેહાના—
દુર દુર જા પરે હો દુર બેશઉર તુ, મુંહકો તેરે ઝુલસુ મસાની મઝુર તુ.
સલમાન—દો ચાર ઘાતે લે માર લાતે બાતે મીઠી કર જાન,
રેહાના—જારે જારે મુરખ નાદાન
સલમાન—સુન પ્યારી તું માન જારી ના કર તુફાન
રેહાના—જારે મુજી શયતાન અરે જાજા
સલમાન—અરે આઆઆ હટ ન લા ખટ ન લા ઐસા ઝટપટ દીલા
રેહાના—જાજારે કાલે લંગુર તુ.

ગાયન ૧૩.

મનસુર—એકલીયાં ડાલી આલીરે મનવામે,
ફુંકત તનમન આહ શોઅલે બનકે તુમ બીન જાની
કયસે મેરી જીન્દગાની હોગી હોકે રોગી નીત દીનન રયન
નીર નયન જારી પાવે જીયા ન ચયન,
બીરહા છાતી દુખ પાલી.

ગાયન ૧૪.

ફરજાના—અજી વાહવાહજી બાંકે જવાન વાહજી,
બડી ધુમ ધામસે હોંગે બ્યાહજી. ચલે કીસ્સે કરનેકો ચાહજી

અજી જાવ જાવ જાવ જાવ રાહસે તબાહ મત ચાહ ચાહ બનો ગુમરાહજી
મેહેરબાનોકી મેહેરતો દૂર હયજી,
કહાં તુ હય ખાકી, કહાં વોહ હુર નુરી,
મનસુર—જાવ જાવ નાદાન બેઈમાન નીડર ઉધર હો,
ચાહ પ્યારસે રાહવાહસે પાઉ ગાહ માહજી.

ગાયન ૧૫.

મનસુર—મોહનીયા પ્યારી સનમસે મીલાવો,
જો ચાહો જો માંગો વોહી મોસે પાવો.
રેહાના—એહ મુંહ કાલા ઔર મસાલા જાકે પુરકા ખાવો.
મનસુર—મય જલા હું ઈશ્કમે તુમ ઔર ન આગ લગાવો,
જનમ એહ ગુન માનુ બીનતી સદા મય કરૂં, દેખકે જરત મોરા જીયરા
ફરજાના—ન લો નામ ઉસ ગુલકા ટલો જાવો
મત માંહ ચાન્દકો ગહન લગાવોજી
બનકે ખાખ્તી યું નાહી ફલકપે ખાક ઉડાવોજી,
મનસુર—મેરી કસમ તુમ નાહીં સુખન યેહ સુનાવો.

ગાયન ૧૬.

મનસુર—મેરી પારા મોટાવો એ ગુરીયાં સુંદરીયાં મીલવા દો,
રેહાના—નીડર નડર ખતર નકર,
ફુલનસે ભર દામન અગન ચમનસે કાંટા.
લો ગમકો કમ કરકે દીલ રાખો થમથમ
મેહેરસે મીલવાકે ચમકાઓ ચમચમ,
મનસુર—મેરી જાનકો બચાઇયે સવાબ આપ પાઇયે
ફરજાના—હાંહાં તુમ ગમકો ભૂલાદો પ્યારી પાઓ.

ગાયન ૧૭.

સલમાન—હાય હાય અલ્લાહરે યેહ કયા હુવા,
કયા હુવારે કયાહુવા કયાહુવા કયાહુવા.
અરે કોઇ આવો બચાવો મુવા,
માર ધાડ તોડ ફાડ બાપરે મુવા.

અંક પહેલો તમામ.

પેહેલો પારસી રંગારો કોણ?

અનુભવી પારસી ધોનારો કોણ?

શેટીંગ, બ્લીચીંગ,

ફીનીસીંગમાં કોણ?

જુનાં ને નવાં

બનાવનારો

કોણ?

જુની દેસાઈની કંપની

દરેક જાતના કસબી, ગરમ, રેશમી તથા સુતરાઉ કપડાં ધોનારા

તેમજ રંગનાર નવાં આલમેંગોમની રીતે.

શાખા—ફોર્ટ હોરનબી રોડ મુંબઈ.

શાપુરજી એદલજી દેશાઈ

માલેક, જુની દેશાઈની

કંપની.

અંક બીજો.

ગાયન ૧૮.

સહેલીયાં—નાચેં ઝુમ ઝુમ ઝુમ પ્યારી ગુલશન હય સબ હરા પ્યારી,
નાચેં ઢીલ મીલ ખીલ હાં હાં હાં.
આજ સાજ કરે મેહેર પીયારી રંગ ઉડે ગતરાગ શીકે
બહકે શાન કરે આન પે કુરબાન દીલોજાન,
આ દીખાએ જલ્વા પ્યારી ખીલ જાએગી કીયારી હાંહાંહાંહાં.

ગાયન ૧૯.

મેહેર—હે હે હે મન તુ કાહે જલે.
તુજપર દીલબર કી નજર નહી ગર દમભર ઠોકર મારજી
સંકટ સહે શીર કહું હાત મલે.
બહેતે દરીયાસી ગુજરે હય દિલ એક હાય જવાનીકી
તનમન જલજલ ઘડી ઘડી પલ પલ
બનકર દુશમન ચલા દલ જોબન,
હે હે નએ નએ નીતગમ હરદમ જોબના ચલે.

ગાયન ૨૦.

રેહાના ફરજાના—માન મચલ નચલ ચંચલ ચપલ દીલબર હય પરીયા.
મેહેર—કરલો યાર જો ભાયા સાંવરીયા કર શાદી આબાદી જિનસે સુંદરીયા.
રેહાનાફરજાના—શાન ફલક તલક હાં હાં ચમક દમક હાંહાં
લટક મટક હાં હાં   ઝટક પટક હાં.
મેહેર—ન ફિસલ ચીકનીયા બડી કુટની બડી ભુતની ઇધર ઉધર
નજરીયા જયસે બંન્દરીયા નાચે અટરીયાં
કુદે ઉછલ મચલ હાં.

ગાયન ૨૧.

મનસુર—ઇશ્કમે બેકલ હું મન હરવા જરા લાગો અય પ્યારી ગેહ ગરવા
ખયરાતે હુસ્ન દે ડાલો દીલ શાદ હોવે મતવાલો.
તેરી શાન બહકે જાન અલ્લાહ કામ બનાવે મનશા મનકી પાવે.
ચંદ્ર બદનીયાં ગોરી મોહનીયાં મીગનયનીયાં ગુલલાલા,
બન નૂરમે મેહરે બાલા નાંહીંજી કાયું જલા
આવો આવો લુભાવો રીઝાવો જાના મીલે સવાબ દીલકો ઘર કરવા.

ગાયન ૨૨.

મેહેર—તોરે મનકી કછુ ન પુરી હો આસ કાહે સતાએરે.
મુજપે સીતમ કાહે કરે ઉપરામે સોચ અરે
પાએ પાએ નાહી ઉપાકી આસ છલકી ચલેના તોરી બતીયાં
દામનકી ખરાબ આબ ઉન કીયા દીયા ચમક તાબ
બીજલી છતીયાં તલમલાએ જાનકો જલાએરે.

ગાયન ૨૩.

મેહેર—દુશમન મોરા બન બન દીનન રયન,
બાલા જોબન કરે ચયન હરન.
દુનીયામે કીસ ગરજ કે આજાર,
કહીં દુશમન કહીં આશક બની,
ઉસકો તકત વોહ ન ડાલે નયન,

ગાયન ૨૪.

મેહેર—કાહે છોડે પ્યાર દીલબર રે આહે મોરે યાર,
પ્યારરે સુખન મોરા માન તનમન સબી ડારં વાર.
મનમે રંજ કાહેકો કીનો તજે યાદ સારી દીનો,
કંથ કયું છોડેકો મોરા ધ્યાન લાગારે મોહે મોહ બાન
ઉઈ ઉઈરે કીની બારબાર.
હમતો તુમપે જાન હય દેતે નહો દાદ હમારી લેતે,
સખ્ત તુમ કયસે ઉકે આહ ન્યારી હય ચાહનેકી રાહ
ઉઈ ઉઈરે મયતો બયઠી હાર.

ગયન ૨૫.

મેહેર—ઉપા કાહે આહે દુખ સહેનારે.
મર રહેના ઉપન અબ સાહેનારે.
સીના જલે આહે ભાવે ના ઉના, સઈયાં જતે પીત નીબાહેના,
ચાહતમે ગમ સાથ લગે હય
રાહત પાના એ ચાહેના ગાહેના મોહેનાર

ગાયન ૨૬.

સલમાન—કરૂં આજ દુલનસે મય શાદી હો હો હો,
બનકે દુલા તનકે ફુલા મનસે ભુલા ગમ સારા,
સાંવરા સલોના પ્યારા પ્યારા હું ઘરબારી.
દુલન મીલન સજન મોહન આયે બડે ઠાટ બાટસે
શાદ શાદ બન દામાદ
પાંચ સાત હોંગે બચ્ચે લડાઉંગા લાડ દાલભાત દુંગા,
બાવા બનુંગા પ્યાર કરૂંગા બેટા કહુંગા હરબારી.

ગાયન ૨૭.

સલમાન—દેખો દેખો દુલ્હાકી ખુબ ગત બની,
માલી હુર-ચહેરા નુર
પડા ફન્દા ભુલ ગઇ શાદી હો હો
ગઇ બની ભાગ ઘર ધના
રહા બના ફાંક કર ચના
શાદી કે યવજ બરબાદી.

ગાયન ૨૮.

મનસુર—સુન સુનસે સુન કામ તુ
દેખું દેખું ઢંગ તેરે છલ હુનર હુનર હાં બઢયા
કામ બનએગા દામબી પાએગા જાએગા બન નેહ
ખુશી લાએગા મન કમાલ.
દુખ મીટાએગા સુખ ઉઠાએગા જરસે ગુલામ તુ

ગાયન ૨૯.

મેહેર—પીયુ મીલનકી બતીયાં સુન આજ હુ મય રતીયાં.
ઘર છોડ દર છોડ હય આજ
પ્રેમકી લાગી મોહે એ દીલપાર ગઇ હય કતીયા.
કારી લાગે ભારી લાગે રયનન દુશમન બની,
મન ઘબરાવે જીયા અકુલાવે, ફાટે છતીયાં.

ગાયન ૩૦.

મેહેર—દીલસે દુર કર દે ધ્યાન પુરા ન હોગા અરમાન.
મનસુર—હય બનો મન તેરા હય માલો ધન તેરા સર તેરા તન તેરા એશુમા
મેહેર—દુર હો રીઝાસે ઓ બદકાર સુરત કાલી કર ચમાર,
મનસુર—ખબરદાર સીતમગાર. લાગોજી ગરવા આજ સુન્દરવા
ઉગરવા તુ પ્યારી હય ન્યારી મય વારી બલહારી કર
દીલદારી મેરી જાન
મેહેર—પાક દામન જો હો નાપાકસે હમ તાબ નહો.
નીચકે હાતસે ગોહર કભી નાયાબ નહો.

ગાયન ૩૧.

મેહેર—જા જા મુઝ દેખી તેરી દીલેરીકા શાન,
બાતેં ન બના લુચ્ચે શોહદે મુઝે દુર હો બેઇમાન
ચલ હટ નટ ખટ દુર હો,
મનસુર—માનો ઇતની બીનતી જાન વારૂં મોરા તોપે પ્રાન.
મેહેર—ઓ હયવાન,
મનસુર—પ્યારી માન,
મેહેર—શું, હય શુ શયતાન.

અંક બીજો તમામ.